

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA I CIVILĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 05 decembrie 2023

Complet specializat pentru conflicte de muncă și asigurări sociale

PREȘEDINTE: (...)

Judecător: (...)

Grefier: (...)

S-a luat în examinare apelul declarat de reclamantul (...), domiciliat în (...), împotriva sentinței civile nr.1793 din 06.06.2023 pronunțate de Tribunalul Constanța în dosarul nr. 52/118/2023, în contradictoriu cu intimata pârâtă (...), cu sediul în (...), având ca obiect contestație decizie de pensionare.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă pentru apelantul reclamant (...), lipsă, avocat (...), în baza împuternicirii avocațiale seria (...) nr.(....) emisă de Baroul (...) (aflată la fila ... dosar fond), lipsind intimata pârâtă (...).

Procedura de citare este legal îndeplinită în conformitate cu dispozițiile art. 155 și următoarele Cod procedură civilă.

Apelul este declarat în termenul prevăzut de art. 468 Cod procedură civilă, motivat, scutit de plata taxei judiciare de timbru conform dispozițiilor art. 28 din O.U.G. nr.80/2013 raportat la art. 157 din Legea nr.263/2010.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință prin care s-au evidențiat părțile, obiectul litigiului, mențiunile referitoare la îndeplinirea procedurii de citare, stadiul procesual, precum și faptul că apelantul reclamant nu a depus un punct de vedere cu privire la chestiunea pusă în discuție de instanță la termenul anterior și, de asemenea, nu a depus la dosar distinct sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea unor probleme de drept formulată în cadrul motivelor de apel, după care :

Apărătorul apelantului pârât susține că este în culpă pentru că nu a formulat distinct cererea de sesizare a ICCJ cu dezlegarea unor probleme de drept, însă nu solicită acordarea unui termen. Totodată, învederează că în încheierea de ședință de la termenul anterior se face trimitere la o decizie a CCR pe care nu a identificat-o, este posibil să fie o eroare cu privire la număr.

Curtea pune în discuția părților cererea a privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea problemei de drept invocată de apelant.

Având cuvântul, apărătorul apelantului reclamant pune concluzii de admitere a solicitării privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea unor probleme de drept.

Apreciază că perioadelor care au fost muncite în anumite condiții speciale, respectiv condiții deosebite, chiar dacă ele au fost valorificate în sistemul pensiilor militare, trebuie să li se dea valență și în planul pensiei de stat. Consideră că această fluctuație a interpretărilor sau a opțiunii legiuitorului de a unifica sistemele, iar apoi a le disjunge însă recunoscându-le cu caracter expres valorificarea dublă sub aspectul doar al deschiderii dreptului la pensie, nu și a determinării valorice a pensiei, legiuitorul a prevăzut clar reciprocitate de recunoaștere pe stagii, pe vechime. Acolo unde a fost vorba de calcul, de asemenea, legiuitorul a prevăzut cu caracter expres că se vor calcula doar într-unul din sisteme în raport de opțiunea pensionarului. Deci consideră că această reciprocitate prevăzută în mod expres de legiuitor trebuie avută în vedere doar sub aspectul deschiderii dreptului la pensie, în cazul reclamantului a recunoașterii reducerii vârstei de pensionare, motiv pentru care consideră că la data formulării cererii reclamantul-apelant era îndreptățit la deschiderea dreptului la pensie și în sistemul public. Calculul, așa cum s-a arătat, urmează a se face doar în raport de

contribuția la sistemul public de pensii, pensia militară urmând a fi recalculată în raport de perioada muncită în cadrul sistemului militar.

Prin urmare, consideră că această dublă valorificare a recunoașterii stagiilor ca fiind muncite în condiții speciale, respectiv condiții deosebite trebuie să i se dea dezlegare în sensul dacă legiuitorul a fost unul explicit și a prevăzut prin prevederile legale recunoașterea lor și în cadrul pensiei publice sau doar în cadrul pensiei militare și prin acele stagii așa cum a interpretat aceasta nu ar fi încorporată și acea reducere de vârstă. Acestea sunt elementele care ar trebui să aibă o dezlegare.

Curtea rămâne în pronunțare asupra solicitării de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

CURTEA

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. 1 C.pr.civ.,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la 12.12.2023.

Pronunțată în ședință publică conf. art. 396 alin. 2 N.C.P.C., prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței azi, 05.12.2023.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)

Dosar nr.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA I CIVILĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 12 decembrie 2023
Complet specializat pentru conflicte de muncă și asigurări sociale

PREȘEDINTE: (...)

Judecător: (...)

Grefier: (...)

S-a luat în examinare apelul declarat de reclamantul (...), domiciliat în (...), împotriva sentinței civile nr.1793 din 06.06.2023 pronunțate de Tribunalul Constanța în dosarul nr. 52/118/2023, în contradictoriu cu intimata pârâtă (...), cu sediul în (...), având ca obiect contestație decizie de pensionare.

Dezbaterile asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea unor probleme de drept au avut loc în ședința publică din data de 05.12.2023 și au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art.396 alin.1 C.pr.civ. a amânat pronunțarea asupra sesizării la data de 12 decembrie 2023, dată la care a pronunțat următoarea încheiere:

CURTEA

Asupra sesizării în temeiul art.519 Cod.pr.civ. :

I. Obiectul acțiunii

Prin *cererea* înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța sub nr. 52/118/2023, reclamantul (...), în contradictoriu cu pârâta (...), a solicitat anularea deciziei nr. R69087/11.11.2022, obligarea pârâtei la emiterea unei decizii prin care să se dispună pensionarea pentru limită de vârstă, începând cu data de 28.09.2022, prin care să se valorifice perioadele muncite în grupa de muncă, condiții speciale, deosebite sau alte condiții din adeverința nr. 18672/24.10.2022, cu cheltuieli de judecată.

În motivare, reclamantul a menționat că este beneficiarul unei pensii pentru limită de vârstă începând din data de 16.12.2013, conform deciziei 127195/10.01.2014 emise de Casa Sectorială a MAPN, în baza Legii 263/2010 a pensiilor. În anexa acestei decizii sunt redată stagiile de cotizare, respectiv:

- sistemul public 13 ani, 4 luni, 22 zile în condiții normale, 2 luni în condiții deosebite, 11 luni grupa a II a,
- iar în sistemul de apărare 5 ani, 1 luna, 19 zile în condiții normale, 4 ani, 1 luni, 20 zile în condiții speciale, și 4 ani alte condiții.

La data de 28.09.2022 prin *cererea* nr. 69087 a solicitat acordarea pensiei pentru limită de vârstă și în sistemul public de pensie, conform Legii 263/2010. Solicitarea a fost respinsă prin decizia nr. R 69087/11.11.2022, nelegal emisă, întrucât se refuză nejustificat valorificarea perioadei muncite în grupa de munca, condiții speciale, deosebite sau alte condiții din adeverința nr. 8672/24.10.2022, pe considerent ca au fost valorificate conform Legii 223/2015. Suplimentar, se arata că reclamantul nu îndeplinește art. 52 din Legea 26/2010, respectiv nu are nici vârsta și nici stagiul minim de cotizare.

Cu privire la perioada muncită în grupa de muncă, condiții speciale, deosebite sau alte condiții din adeverința nr. 18672/24.10.2022, a arătat dispozițiile art. 3 lit. j, art. 17 alin. 1, art. 60, art. 158, art. 192, art. 192 ind. 1 din Legea 263/2010, HG nr. 257/2011 – art. 37, art. 41, art. 47, art.

125, OG nr. 50/1990, practica judiciară, arătând că toate perioadele muncite în grupa a II a , condiții deosebite și condiții speciale trebuie valorificate în vederea reducerii vârstei de pensionare, conform art. 55 și a complinirii stagiului de cotizare, chiar dacă la determinarea punctajului mediu anual se vor valorifica doar într-un sistem de pensii și nu se pot dubla ca drepturi bănești.

Pârâta a depus *întâmpinare*, prin care a solicitat respingerea cererii, cu invocarea art. 192, art. 3 alin. 1 lit. g, art. 52 din Legea nr. 263/2010, art. 26 din Legea nr. 223/2015, arătând că raportând data nașterii - 26.12.1958 - la datele din anexa nr.5 rezulta că vârsta standard de pensionare este 65 ani, iar stagiul complet de cotizare este de 35 ani. Întrucât la data solicitării pensiei din sistemul public de pensii, vârsta este 63 ani 9 luni, nu sunt îndeplinite condițiile de acordare a pensiei pentru limita de vârstă redusă în condițiile art.55 din Legea nr.263/2010, astfel ca a fost emisă decizia de respingere R 69087/11.11.2022.

II. Soluția primei instanțe

Prin sentința civilă nr. 1793/06.06.2023, pronunțată de Tribunalul Constanța a fost respinsă, ca neîntemeiată, cererea formulată de reclamantul (...) în contradictoriu cu pârâta (...).

Pentru a pronunța această soluție prima instanță a reținut următoarele:

La data de 28.09.2022, reclamantul a formulat cerere de acordare a pensiei pentru limită de vârstă, atașând în susținerea cererii adeverința nr. 1867/24.10.2022.

Adeverința nr. 1867/24.10.2022 cuprinde perioadele valorificate la stabilirea pensiei în sistemul pensiilor militate de stat, reclamantul beneficiind de pensie pentru limită de vârstă în sistemul militar prin decizia nr. 104495/3/02.09.2022.

Prin decizia nr. R69087/11.11.2022, s-a respins cererea reclamantului pentru acordarea pensiei pentru limită de vârstă, motivat de faptul că perioadele din adeverința nr. 1867/24.10.2022 s-au fructificat conform Legii nr. 223/2015 – art. 52 din Legea nr. 263//2010, nu îndeplinește vârsta standard de pensionare și/sau nici stagiul minim necesar.

Prin urmare, motivul pentru care reclamantului nu i-a fost acordată pensia pentru limită de vârstă în sistemul public este reprezentat de neîndeplinirea condițiilor privind vârsta standard de pensionare și/sau stagiul minim de cotizare.

Art. 52 din legea nr. 263/2010: *”Pensia pentru limită de vârstă se cuvine persoanelor care îndeplinesc, cumulativ, la data pensionării, condițiile privind vârsta standard de pensionare și stagiul minim de cotizare prevăzute de prezenta lege.”*

Art. 53 din Legea nr. 263/2010: *„ (1)Vârsta standard de pensionare este de 65 de ani pentru bărbați și 63 de ani pentru femei. Atingerea acestei vârste se realizează prin creșterea vârstelor standard de pensionare, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 5.”*

Fiind născut în anul 1958, reclamantul nu beneficiază de eșalonarea prevăzută de anexa nr. 5, astfel că vârsta standard de pensionare în cazul său este de 65 ani, or, la data cererii de pensionare, reclamantul avea vârsta de 63 ani și 9 luni.

Reclamantul nu beneficiază de reducerea vârstei standard de pensionare în sistemul public, pentru următoarele motive:

Adeverința nr. 1867/24.10.2022 cuprinde perioadele valorificate la stabilirea pensiei în sistemul pensiilor militate de stat, fără a atesta prestarea activității în grupa de muncă, condiții speciale, condiții deosebite.

Perioadele în care reclamantul a desfășurat activitate în condiții deosebite de muncă (2 luni), grupa a II a (11 luni) – în sistemul public - și în condiții speciale (4 ani 1 luni 20 zile), alte condiții (4 ani 6 zile) – în sistemul neintegrat – de apărare, ordine publică și siguranță - sunt recunoscute prin anexa la decizia de pensionare în sistemul militar. Perioadele în care reclamantul a desfășurat activitate în condiții speciale (4 ani 1 luni 20 zile), alte condiții (4 ani 6 zile) – în sistemul neintegrat – de apărare, ordine publică și siguranță - sunt atestate prin adeverința nr. P 615/10.08.2022.

Pârâta a recunoscut perioadele atestate de adeverința nr. 1867 ca stagiul realizat în sistem neintegrat, rezultând o perioadă de 31 ani 8 luni 1 zile, respectiv un stagiul total de cotizare de 36 ani 7 luni 8 zile. Nu rezultă din dosarul administrativ depus de pârâta că reclamantul ar fi depus odată cu cererea de pensioare adeverința nr. P 615/10.08.2022.

În drept, conform art. 192 din Legea nr. 263/2010 (în varianta în vigoare la data de 27.12.2017 – data depunerii cererii de pensionare de către reclamant):

(1) Între sistemul public de pensii și sistemele proprii de asigurări sociale neintegrate acestuia se recunosc reciproc stagiile de cotizare, respectiv vechimea în muncă sau vechimea în serviciu, în vederea deschiderii drepturilor la pensie pentru limită de vârstă, de invaliditate și de urmaș.

(2) Perioadele asimilate stagiului de cotizare, prevăzute la art. 49 alin. (1) lit. b) și c), care constituie și vechime în muncă sau în serviciu în sistemele proprii de asigurări sociale neintegrate sistemului public de pensii se iau în calcul în unul dintre sisteme, în urma exprimării opțiunii de către asigurat.

Potrivit art.55 alin.2 din lege, în varianta de la data de depunerii cererii de pensionare:

Persoanele care au realizat stagii de cotizare atât în sistemul public de pensii, cât și în sisteme neintegrate acestuia beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare, în condițiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), numai pentru stagiile de cotizare realizate în sistemul public de pensii.

În condițiile art. 55 alin. 2 din Legea nr. 263/2010, nu poate fi reținut la reducerea vârstei standard de pensionare stagiul de cotizare realizat în condiții speciale de muncă, respectiv alte condiții, în calitate de cadru militar, situație în care, constatând că reclamantul nu îndeplinea, la data formulării cererii de acordare a pensiei, condiția privitoare la vârsta standard de pensionare, acesta având 63 de ani și 9 luni, iar vârsta standard de pensionare fiind de 65, în mod corect pârâta a respins cererea de acordare a pensiei pentru limită de vârstă, sens în care cererea reclamantului a fost respinsă ca nefondată.

III .Apelul

Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamantul (...), criticând hotărârea pentru nelegalitate și netemeinicie, invocând următoarele:

Cu privire la perioada muncită în grupă de muncă, condiții speciale, deosebite sau alte condiții din adeverința nr.18672/24.10.2022, apelantul a făcut trimitere la art. 3 lit. j, art. 17 alin. 1, art. 60, art. 158, art. 192, art. 192 ind. 1 din Legea 263/2010 și H.G. nr. 257/2011 privind normele de aplicare a Legii nr. 263/2010 – art. 37, art. 41, art. 47, art. 125, articole pe care le-a enunțat în cuprinsul cererii de apel.

Consideră că toate perioadele muncite în grupa a II a, condiții deosebite și condiții speciale trebuie valorificate în vederea reducerii vârstei de pensionare, conform art. 55 și a complinirii stagiului de cotizare, chiar dacă la determinarea punctajului mediu anual se vor valorifica doar într-un sistem de pensii și nu se pot dubla ca drepturi bănești.

În cadrul cererii de apel, apelantul reclamant a solicitat, în măsura în care instanța de apel împărtășește o altă opinie cu privire la aplicabilitatea art. 55 alin. 1 și 2 coroborat cu art. 192 alin. 1 din Legea 263/2010 a pensiilor, în temeiul art. 519 Cod proc. civilă, în calitate de ultimă instanță competentă a soluționa pe fond prezenta problemă de drept, constatând că această chestiune de drept este una nouă și asupra ei nu s-a statuat de Înalta Curte de Casație și Justiție și nici nu este sesizată pronunțarea vreunui recurs în interesul legii, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea următoarelor probleme de drept:

- *Reducerea vârstei de pensionare pentru perioadele muncite în grupele de muncă sau condiții speciale/deosebite reglementată prin art. 55 alin. 1 se recunoaște în condiții de reciprocitate între sistemele de pensie conform art. 192 alin. 1 din Legea 263/2010 a pensiilor ?*

- *Norma de drept cuprinsă în art. 192 alin. 1 din Legea 263/2010 este o normă specială față de dispozițiile art. 55 alin. 1 și trebuie aplicată cu prioritate sau este doar o recunoaștere formală a reciprocității informațiilor între sistemele diferite de pensie ?*

- *Care este sensul recunoașterii reciproce a vechimii în muncă, respectiv a vechimii în serviciu, dacă nu i se recunosc beneficiile conferite de art. 55 alin. 1 Legea 263/2010 ?*

IV. Situația de fapt rezultată până la acest moment:

Reclamantul a prezentat o adeverință eliberată de Ministerul Apărării Naționale din care rezultă că în perioada 20.08.1981 – 02.12.1994 a avut calitatea de cadru militar, activitatea sa fiind încadrată, în diferite perioade, fie în „condiții deosebite” fie în „alte condiții”, în mod retroactiv, potrivit HG nr.194/2001.

Se înțelege că este vorba de o încadrare în grupele I și II de muncă ori similare acestora, anterior intrării în vigoare a Legii nr.19/2000, asimilată cu încadrarea în condiții deosebite sau alte condiții, potrivit art.4 al.2 din HG nr.1294/2001.

Această încadrare a activității nu este contestată, problema fiind valorificarea acestor stagii în sistemul public de pensii.

V. Problema de drept:

Textele legale relevante au următorul cuprins:

articolul.55 (2) din Legea nr.263/2010:

„Persoanele care au realizat stagii de cotizare atât în sistemul public de pensii, cât și în sisteme neintegrate acestuia beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare, în condițiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), numai pentru stagiile de cotizare realizate în sistemul public de pensii.”

articolul 192 din Legea nr.263/2010:

(1) Între sistemul public de pensii și sistemele proprii de asigurări sociale neintegrate acestuia se recunosc reciproc stagiile de cotizare, respectiv vechimea în muncă sau vechimea în serviciu, în vederea deschiderii drepturilor la pensie pentru limită de vârstă, de invaliditate și de urmaș.

Rezultă astfel că asigurații nu beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare pentru stagiile realizate în sistemele neintegrate.

În acest context, se pune problema dacă asigurații care au realizat stagii de cotizare în sistemul pensiilor militare de stat beneficiază de reducerea vârstei standard de pensionare și pentru stagiul acesta.

În esență, problema care se pune este dacă sistemul pensiilor militare de stat este un sistem neintegrat sistemului public de pensii sau este un sistem special integrat.

Pentru conturarea conținutului problemei de drept este necesară o analiză a legislației privind pensiile militare de stat.

Astfel, prin art.1 din Legea nr.119/2010 s-a stabilit că, la data intrării în vigoare a acestei legi, mai multe categorii de pensii, stabilite în baza legislației anterioare, **între care și pensiile militare de stat, devin pensii în înțelesul Legii nr.19/2000.**

Ulterior, prin art.196 lit.b) și e) din Legea nr.263/2010, s-a abrogat Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 14 octombrie 2002, cu modificările și completările ulterioare și Legea nr.179/2004 privind pensiile de stat și alte drepturi de asigurări sociale ale polițiștilor.

În forma inițială a Legii nr.263/2010, la art.6 al.2 se prevedea că sunt sisteme neintegrate în sistemul public sistemele de pensii ale avocaților și ale personalul clerical și celui asimilat din cadrul cultelor recunoscute prin lege.

În mod corespunzător, art.49 al.2 din se prevede că sistemele neintegrate sistemului public de pensii, potrivit art. 6 alin. (2) din lege, sunt următoarele: sistemul de asigurări sociale al avocaților și sistemele proprii de asigurări sociale ale cultelor recunoscute de lege.

Așadar, sistemele de pensii neintegrate sistemului public au rămas: sistemul de asigurări sociale al avocaților și sistemele proprii de asigurări sociale ale cultelor recunoscute de lege. La acestea s-a adăugat sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale al notarilor publici din România, organizat prin Legea nr. 39/2020.

Totodată, în Legea nr.263/2010, la art.132 se reglementa înființarea caselor sectoriale de pensii în subordinea Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și

Serviciului Român de Informații, sistemul pensiilor militare fiind integrat în sistemul public de pensii.

Ulterior, prin Legea nr.223/2015 s-au reinstabilit pensiile militare de stat.

Cu toate acestea, normele care stabileau sistemele de pensii neintegrate nu au fost modificate, astfel încât sistemul pensiilor militare nu este declarat ca fiind neintegrat sistemului public.

Se pune problema, totuși, dacă acest sistem este integrat sau neintegrat în sistemul public de pensii din perspectiva caracteristicilor unui sistem neintegrat.

În această privință, este de remarcat terminologia folosită de Legea nr.263/2010 respectiv:

- art.51 al.3¹ care se referă la două categorii diferite: (A) pensii de serviciu, reglementate de legi cu caracter special și (B) pensii dintr-un sistem propriu de asigurări sociale neintegrat sistemului public de pensii.
- art.55 care se referă la sisteme de pensii neintegrate, fără a le atribui și calitatea de a fi „proprii”
- art.192 care se referă la sistemele proprii de asigurări sociale neintegrate sistemului public.

În special din prevederile art.51 al.3¹ din Legea nr. 263/2010 rezultă că pensiile de serviciu, cum sunt și pensiile militare de stat, constituie o categorie diferită de pensii față de cele din sistemele proprii neintegrate.

Din această terminologie, respectiv folosirea a două atribute ale sistemelor de pensii: (A) proprii și (B) neintegrate, poate rezulta că nu există identitate între noțiunile de sisteme proprii și sisteme neintegrate, în sensul că pot exista și sisteme proprii care nu au atributul de „neintegrate”. În caz contrar nu ar fi fost necesară folosirea ambelor atribute. Dacă sistemele neintegrate nu pot fi decât sisteme „proprii”, nu rezultă că în mod necesar un sistem „propriu” este și „neintegrat”.

Tot din punct de vedere terminologic, este de remarcat faptul că în art.25 al.2 și art.26 al.2 din Legea nr.223/2015 se face referire la sistemul pensiilor militare de stat, sistemul public de pensii și sistemele proprii de asigurări sociale neintegrate acestuia.

Se observă că textele legale nu folosesc sintagma „alte sisteme proprii neintegrate”, ceea ce ar fi condus la concluzia că și sistemul pensiilor militare este un sistem propriu neintegrat sistemului public de pensii, ci norma juridică se referă la „sistemele proprii de asigurări sociale neintegrate” de unde rezultă că aceasta constituie o categorie distinctă de sistemul pensiilor militare de stat.

Pe lângă argumentele de interpretare istorică și literală, sunt relevante și normele care reglementează situația contribuțiilor de asigurări sociale.

Astfel, potrivit art.31 din Legea nr.223/2015, contribuția plătită de personalul militar se varsă la bugetul de stat, iar nu într-un fond administrat de o entitate distinctă, privată, așa cum se întâmplă în cazul sistemelor de pensii ale profesiei de avocat sau notar sau ale clerului (case de asigurări sociale ale unor biserici recunoscute).

În sfârșit, în art.55 al.3, art.110 al.5, art.122 din Legea nr.223/2015 se prevede un drept de opțiune între pensia militară și pensia calculată potrivit Legii nr. 263/2010.

Comparând situația pensiilor militare cu cea a altor pensii de serviciu, se constată că și în acele cazuri se plătește o contribuție de asigurări sociale, fără ca pensiile de serviciu să fie considerate pensii din sisteme proprii neintegrate.

VI. Opinia completului de judecată:

În limitele necesare pentru a evita antepunerea în cauză, considerăm că esențial pentru dezlegarea problemei de drept este că personalul militar achită o contribuție de asigurări sociale sub forma „cotei de contribuție individuală la bugetul de stat” care nu se varsă într-un fond de pensii administrat privat de o entitate înființată, organizată și controlată de o organizație profesională iar faptul că, după reinstituirea pensiilor militare de stat, prin Legea nr.223/2015, pensiile militare de stat nu sunt enumerate în categoria pensiilor din sisteme proprii neintegrate nu pare o simplă omisiune.

Este adevărat, totuși, că în Decizia nr. 99/2023, Curtea Constituțională face o referire pasageră în sensul că Ministerului Afacerilor Interne are un sistem propriu de asigurări sociale, neintegrat în sistemul public (pct.16 din considerente), fără ca această chestiune să fi făcut, însă, obiectul analizei în cauza respectivă astfel că, în consecință, nu sunt expuse argumente în acest sens.

Considerând îndeplinite condițiile de admisibilitate, Curtea va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și va suspenda judecata cauzei până la soluționarea sesizării.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Admite în parte cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art.519 Cod.pr.civ. cu următoarea problemă de drept:

„In interpretarea art.55 al.2 corelat cu art. 192 al.1 din Legea nr.263/2010, asigurații care au realizat stagii de cotizare în sistemul pensiilor militare de stat în condiții speciale sau deosebite (sau grupa I sau II de muncă) beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare în condițiile art. 55 al. 1 lit.a) și b) din Legea nr 263/2010 ? ”

Suspendă judecata până la soluționarea sesizării.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei astăzi 12.12.2023.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)

red.-thred.înch.-jud. (...)/
30.01.2024/ 2 ex./